

DE KLEINE PRINS ZOEKT GEEN GOEDKOOP EFFECT

Trouw aan Saint-Exupéry

musical

Van onze redacteur Peter Jacobs

GENT — Bescheiden muziek van Alex Callier, een romantische vertolking van Gène Bervoets en een verfijnde regie van Franz Marijnen maken van „De Kleine Prins” een voorstelling met klasse. Maar vooral de poëzie en de verbeeldingswereld houden deze theaterversie overeind — en die zijn geheel voor rekening van Antoine de Saint-Exupéry, de Franse vliegenier die in 1943 „Le Petit Prince” schreef én tekende.

Nog tot en met 30 maart in de Capitoile in Gent en van 4 april tot en met 1 juni in de Stadsschouwburg in Antwerpen. Reservations: 0900-00.991.

LE petit prince is zo'n tijdloos verhaal dat iedereen al sinds de eerste lessen Frans kent. De levenswijsheid die Antoine de Saint-Exupéry door een jongetje van een andere planeet laat verkondigen, is gemeengoed geworden: zelfs mensen die alleen de titel gelezen hebben of een tekening gezien hebben, denken te weten waarover het gaat.

Van zo'n wereldwijd succes dat in meer dan honderd talen vertaald is een theaterbewerking maken, is een risico. Producent Music Hall, bekend van grote spektakels, ondervangt dat door Franz Marijnen een zeer getrouwe, eerlijke of — zo u wil — brave voorstelling te laten maken. Waarschijnlijk laat ook de copyright-houder, de Franse uitgeverij Gallimard, geen gerommel met de Saint-Exupéry's erfenis toe.

De regisseur werkt achter de schermen met een ploeg die al vaker met hem voorstellingen be-

dacht en dat merk je in het homogene resultaat. Iedereen is blijkbaar met veel respect, bijna ontzag, aan deze opdracht begonnen. Marijnen heeft de tekst nauwelijks bewerkt en laat de acteurs de naïeve poëzie ook in hun zeggings intact houden.

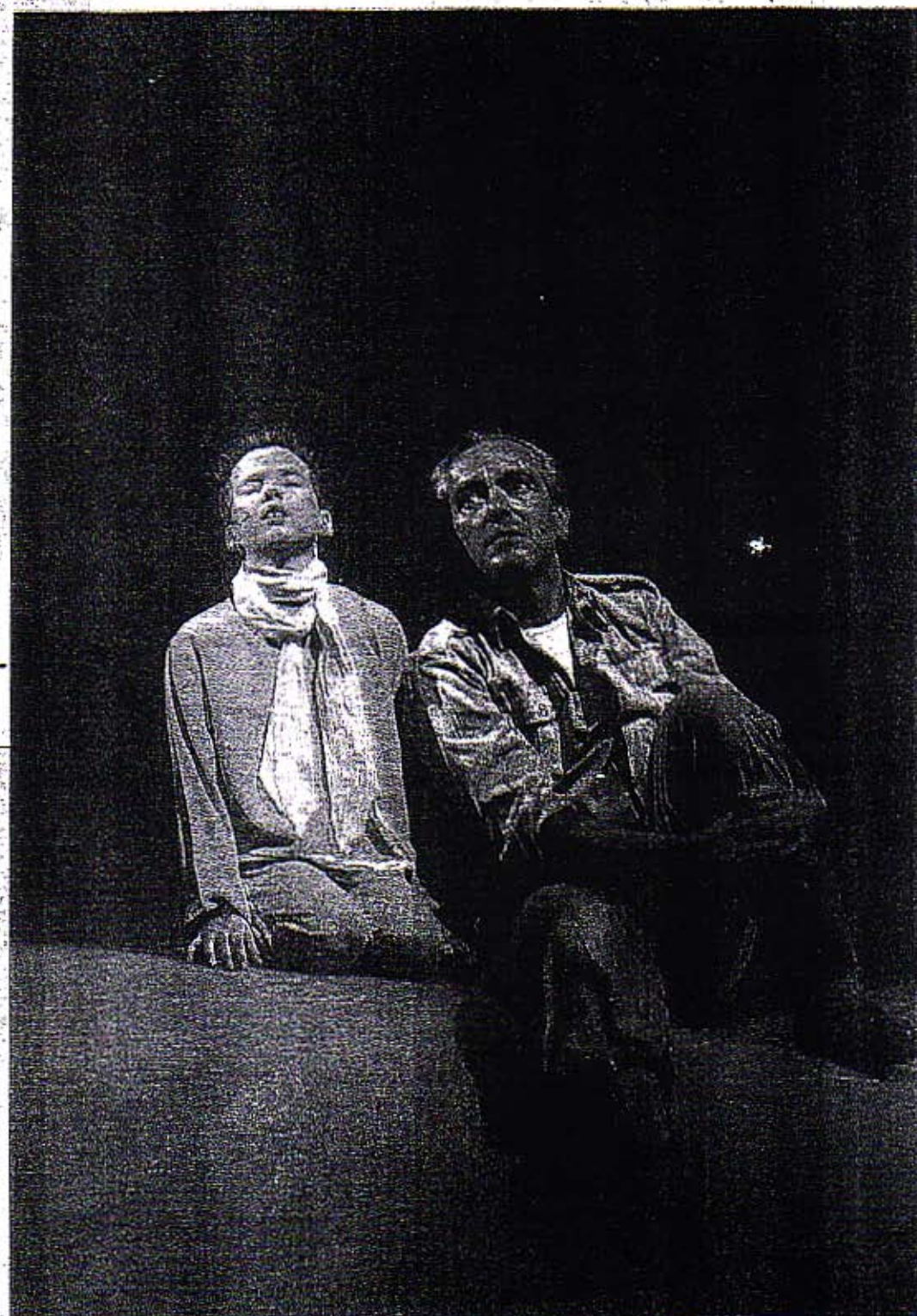
De kleine prins ziet er op het podium net zo uit als in het boek, met wapperend sjaaltje en al

Decorbouwer Marcos Viñals Bassols kon niet anders dan de leidraad volgen die de Saint-Exupéry in zijn wonderlijke tekeningen heeft vastgelegd. Zijn landschappen en planeten zijn spectaculaire driedimensionale versies van de originelen. De

kleuren die hij koos en de ijle belichting van Andrew Gardner geven een extra warme tint en doen soms denken aan het werk van Jean-Michel Folon of aan de musical *Kuifje — De Zonnetempel*. Ook de costumière, Joëlle Meerbergen, loopt in de pas: de kleine prins, die afwisselend vertolkt wordt door een van zes enthousiaste jongens, ziet er op het podium net zo uit als in het boek, met wapperend sjaaltje en al.

Misschien — op papier — de meest opvallende toevoeging aan deze *Kleine Prins* is de muziek. Maar Alex Callier van Hooverphonic steelt de show niet: zijn muziek is als een landschap, filmisch en ondersteunend, zonder nadrukkelijk te worden.

De indruk dat *De Kleine Prins* in essentie altijd een „leesboek” zal blijven, wordt versterkt door enkele opvallende ingrepen, zoals de Bühne in de vorm van een boek. Verteller de Saint-Exupéry (een soms wat onduidelijk sprekende Gène Bervoets) schrijft en tekent ook „live” in de lucht. Enkele nevenfiguren zoals de vos, de slang en de roos worden dan weer door poppenspelers tot le-

Gène Bervoets als de verteller Antoine de Saint-Exupéry naast de kleine prins. © Music Hall

ven geroepen, een genre dat naadloos in het concept past.

Toch is een van de kernen van de boodschap van de kleine prins dat je het belangrijkste niet met je ogen kunt zien en daar hebben de

makers van deze productie zich strikt aan gehouden. Door trouw te blijven aan de Saint-Exupéry, door de interpretatie aan het publiek over te laten en het melancholische einde te respecteren,

hebben ze kitsch, meligheid en moralisme vermeden. En dat is heel wat voor het soort „familie voorstelling” waar Music Hall en zijn concurrent Studio 100 zo graag mee uitpakken.